Життя малого Тараса (за повістю С. Васильченка "В бур’янах"). Твір 5 клас

Тяжким було життя Тараса Шевченка в дитинстві. Відомо, що він народився у родині кріпака, отже, з дитинства був приречений на рабство.

Сім’я Шевченків дуже бідувала: батьки і старші діти з ранку до пізньої ночі були на панщині. А малий Тарас міг цілими днями блукати серед бур’янів, не доглянутий ніким.

Хлопець був дуже допитливим. Можливо, саме тому одного разу він пішов шукати ті залізні стовпи, за які сонце заходить. Окрім того, Тарас любив слухати оповідки діда Івана про часи Гайдамаччини, про Гонту і Залізняка. А потім робив собі шаблюку з палиці і йшов воювати у бур’яни, називаючи себе гайдамакою.

Перше найбільше горе пережив Тарас тоді, коли померла його мати. Життя стало ще гіршим, бо батько привів у дім мачуху, і тоді почалися сварки між зведеними дітьми.

Восени віддали Тараса на навчання до дяка. Нудна була та наука, але Тарас охоче брався і за неї. Одного разу, коли дяка не було вдома, хлопчина знайшов невеликий синій зошит, у якому було записано багато псалмів, пісень, щедрівок, віршів. І з того дня з’явилася у Тараса мрія мати таку саму книжечку, розмальовану дивними малюнками. До здійснення своєї дитячої мрії Тарас ішов ще багато років.

Любив Тарас малювати. Хоча маляр, до якого віддали малого, більше використовував його у господарчих справах, ніж навчав секретам малярства. Та все одно, Тарас учився, бо його душі хотілося цього дива. Талант хлопця маляр визнавав, але навчити багато чого не міг. Минуло ще багато років, перш ніж і цій мрії Тараса Шевченка судилося збутися.

Багато труднощів довелося пережити Тарасові Шевченку на шляху становлення як поета і художника. Та труднощі загартували його душу і не дали згаснути таланту.